

vil ikke sætte mig imod, at vi, når der er gået nogle år, eller hvor lang tid, der nu skal gå, får en opdatering af, hvordan det her forløber. Men jeg vil ikke på Venstres vegne give tilsagn om, at vi sætter en revisionsbestemmelse ind i loven, og det er formentlig heller ikke det, der lægges op til. Men er det en orientering til forligspartierne og til Folketinget for den sags skyld, så vil jeg naturligvis ikke sætte mig imod det.

Hr. Erling Christensen siger, at hvis ikke vi havde ventet så længe med første behandling, så var det måske en anden situation. Det kan da godt ske.

Hr. Christian H. Hansen spørger: Hvis vi lige så stille havde ventet til 2003, var de ting, vi nu strammer op på, så alligevel ikke blevet effektueret? Det kan hr. Christian H. Hansen måske nok have ret i, for ting tager tid. Og de tiltag, der er gjort på vandmiljøplanområdet, vil også virke længe efter nu og derfor også længe efter 2003. Derfor er jeg helt sikker på, at vi er på rette kurs. Jeg gav også i min ordførertale udtryk for, at jeg tror, at det vil virke, så målene er indfriet.

Så vil jeg endnu en gang opfordre ministeren – jeg ser ham ikke, men han er her formentlig et sted – til at præcisere, hvad det er, vi er i færd med. For er der tvivl om det, er jeg næsten på nippet til at foreslå, at den her første behandling må udsættes.

Jeg synes, det er nødvendigt, at vi får en præcisering af, hvad det er, som Folketingets partier, uanset om der er lavet forlig eller ikke, tager stilling til, og det må være ministeren, der klarlægger det for Folketinget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. John Vinther.

Jeg kan lige sige, at jeg går ud fra, at ministeren er inden for hørevidde. Ellers må vi jo gå drastisk til værks.

John Vinther (KF):

Indledningsvis vil jeg tilslutte mig hr. Mejdahls kritiske bemærkninger om den måde, som dette lovforslag behandles på.

Det er efter vores opfattelse fuldstændig urimeligt, at man har en aftale, der indgås den 2. maj. Lovforslaget fremsættes først den 10. maj med den virkning, at vi altså her i de alleraller- sidste dage af samlingen skal haste det her igen- nem.

Eneste formildende omstændighed i den sammenhæng kunne være den, at landbrugets egne organisationer jo bakker op bag den konstruktive

on, der her lægges op til, og der må altså derfor være en formodning om, at brugerne og de, der bliver ramt af det her lovforslag, på forhånd har sanktioneret virkningen af lovforslaget.

Ellers kan jeg ikke sige andet og mere, end at Det Konservative Folkeparti naturligvis støtter denne udmøntning af 2. maj-aftalen. Man må så bare håbe, at vi, inden dagen er omme, får præciseret helt nøjagtig, hvad det er, vi siger ja til. I den sammenhæng vil jeg da godt gentage hr. Mejdahls opfordring til ministeren om nu at tage ordet. Det kunne være hensigtsmæssigt, om Folketingets partier var fuldstændig klar over, hvad det er, vi her står og behandler.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. John Vinther fra Det Konservative Folkeparti siger nu noget om, at landbrugets organisationer er med i det her, for de har egentlig sagt god for det. Er det at sige god for det det samme som at konstatere, at det var det, vi kunne opnå inden for et meget, meget, meget stramt oplæg, hvor vi egentlig ikke havde de store muligheder andet end at sige jo tak?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var den konservative ordførers bemærkning om, at landbruget står bag ved det her forlig, der får mig til at spørge, om De Konservatives ordfører aldrig læser fagpressen for landbruget. Er De Konservatives ordfører helt sikker på, at man kan sige, at landbruget står bag ved det forlig, som de ledende kammerater i landbruget har sendt frem?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så har den fungerende fødevareminister bedt om ordet.

Fødevareministeren (Svend Auken, fg.):

Når jeg ikke har taget ordet før, er det, fordi Præsident har indskærpet over for ministrene ikke at tage ordet, før ordførerne har haft lejlighed til at fremføre deres synspunkter.

Men da det har givet anledning til uro hos flere af ordførerne, vil jeg meget gerne efterkomme deres ønske og sige, at vi under hele forløbet har lagt utrolig stor vægt på, ikke bare at landbrugets organisationer, men den sagkundskab, der findes i tilknytning til landbruget og til vore forskningsinstitutioner, kom udvalgsarbejdet maksimalt til gode.